

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön october 26^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' keresztanya.

(Folytatása.)

Hat hétig e' szerelmes pár boldogságához hasonlót hiában kerestünk volna; különösen, ha a' szerelmesek jelen boldogságukat eléglenék. De bár vizonti szerelmükről bizonyosak voltak, 's egymást naponként láthaták, Josephina szívében még is azon vágy támadt, hogy Fridrik valósággal szólna már hozzá, 's ő felelhetne neki. De ez is volt egyedüli kívánata. Fridrik tán nem is eléglé az illy szerény vágyakat, még is azon tündöttek, mi tehetné boldogságukat még égiebbé.

Fridriknek figyelmét nem kerülheté-el, hogy kedvese, midőn vasárnaponként templomból kijő, egy sánta koldus asszony előtt megáll, 's vele leirhatlan gyöngédséggel, nyájassággal beszél; azt is észre vette, hogy kedvesétől a' koldusnő soha alamizsnát nem kér, 's egymást már régen látszanak ismerni. Ez egy tervet támasztott agyában, mellynek következésében más vasárnapon egy aranyat nyoma Madelon anyónak markába. — „Ha többet is akarsz megérdemleni anyókám, jelenj-meg ma estve 8 órakor a' luxenburgi kert megett az asszonyok utzáján; szeretnék holmit kérdeni tőled; 's ha kedvemre válaszolysz, nem bánod-meg!” — mondá mosolyogva Fridrik. — E' gazdag ajándék becsét megismervén az anyóka, bár nagy út volt 79 éves sánta aggastyánnak, pontos megjelenést ígért.

Madelon szavát tartá, 's még a' rendelt idő előtt megérkezvén, egy kapu alá telepedve várta, mi fog történni.

Fridrik is pontosan érkezék. Szembeszökő látvány volt a' holdfénynél Madelont rongyaiba burkoltan, ocsmány arczedői közül villogó vakand szemével, egy csinosan öltözött ifjúnak oldalánál látni. A' beszélgetés tartalma következő lön: „anyókám, rég ismered már azon fiatal dámát, ki minden vasárnap' mise után, olly nyájasan beszél veled?”

„O igen, szép uracsám, születésétől óta!” — viszonzá a kérdés célzását azonnal elértő Madelon.

„E’ szerint gyakran láttad már?”

„Ifjabb éveiben naponként; de hét év óta — igen, már annyi lehet, mert jövő husvét-hétfőn lesz 16 évű, — hét év óta már csak templomban látható.”

„Tehát nagyon szigorún neveli” nénje?”

„Ön, Roussel, kisasszonyt gondolja, nemde?” — kérdi az öreg, bámulva, hogy az ifjú már némi körülményeket tud.

Fridrik igenlé.

„Ah, igen, nénje nagyon szigorún neveli; véleményem szerint a’ szegény gyermeknek semmi öröme a’ világban!”

„Szegény, szegény gyermek!” — sohajtá Fridrik alig hallhatólag.

„Azonban a’ néninek lehetnek okai, mellyeknél fova a’ leányt olly szorosan őrzi! — folytatá beszédét Madelon. — Roussel Ilona becsületes személy, ’s mivel Josephina olly csuda-báju —“

„O igen, angyal! a’ természet remeke!”

„Mit is akarék mondani? — igen, mivel olly szép, szegény, és erényes akar maradni, okosabban teszi, ha éltét imádkozással ’s dologgal tölti, mintsem fiatal szélpálok csevegeseit hallgassa, kiknek csábítás egyedüli céljuk.

E’ szurás volt, mint nevezni szokták; különben célzásnak is mondhatnók. Fridriknek nagy fekete szemei a’ vén fonnyadt árczra fordultak, miből két átható szem villogott reá: de azok nem zavarák-meg, ’s nyílt szívvvel mondá: „anyóké, halld szavamat! — Én szeretem, nem szeretem, imádom Josephinát, ’s több lánggal, mint valaha valaki 3 hónap mulva is imádtaték. De minden, mit láték, ’s hallék, még inkább erősíti gondolatomat, hogy nőmmé tegyem; mint gyengitené, ha...”

„Nejévé! — riadá a’ koldusnő. — Drága nejévé? — ’s ön csakugyan nőül akarja kedves Josephinát venni?”

„Elhatározott akaratom; esküszöm szent Lajosra!” — mondá Fridrik, ’s kifeszített kara az égre meredt; de azt sebesen rántá-le Madelon anyó, ’s még sebesebben kérdé: „De kicsoda ön, uram?”

„Atyám neve Darcy, és...”

„Darcy ur? Nincs a’ st. Marguerite uton bizomány-hivatala?”

„Igen!”

„Hisz’ ön Josephinával szemközt lakik?”

„Atyám a’ második emeletben lakik; de mivel szobám, szerencsémre, a’ harmadikon van, Josephinát hamarjában láthatám, és mindjárt első napon megszerettem.”

„De viszonzozza-e Josephina érzetét?”

„Reménylem! — felelé Fridrik, ki, noha bizonyos volt a' viszonyhajlandóságról, itt még sem akará azt megvallani. — „Reménylem, ámbár még nem váltánk szót egymással. E' szerint láthatja kend anyókám, hogy Josephinával még holmi végezni valóm van, mielőtt atyámnak szándékomat fölfedezném; ki noha atyailag szeret, kíváнатomat még sem fogja azonnal méltánylani, csak több ellenvetése után fogják kéréseim szívét megindítani. 'S ha nem tenné, éltem végeig nőtelen maradnék! Most egy pénzváltónak legénye lévén, szép pénzt keresek-meg; így nem nagy fáradságomba kerülend, egy kis vagyónkát szerezni. De ezt Josephinának minél előbb tudni, kezét és szívét nékem kell ajánlania. Azért, kérlek anyókám, szolgátsd e' levelkét kezébe!“

„Lassan urfi, lassan! — sugá Madelon anyó. 's a' nyujtott levelkét elhárítá. — Hallja őszinte szavaimat. Isten bizonyosságom, semmit sem ohajtok inkább, mint Josephinát boldognak látni egy vagyonos férj oldala mellett, 's ha elgondolom, hogy szerencséjének én is lehetek eszköze, agg szívem majd kiszökik örömében keblemből. Legyen tehát meggyőződve, hogy kíváнатának nem szegülök tökéletesen ellene, azonban, még is csak olyan leveleket szolgáltatok kézbe, mellyek házasságról szólnak; mások...“

Madelon most távozni akart; de Fridrik e' pillanatban feltöré levelét. — Bizonyosodj-meg tartalmáról! Midőn e' sorokat irtam, eszembe sem ötlött, hogy olvasni kívánnád!“

„Így jól van; ezzel megelégszem! — mondá barátságosan a' koldusnő. — Levelét elveszem, de jövő vasárnapig, mint ön maga is tudja, kézhez nem szolgáltathatom.“

„Hogyan, 's nem tudna kend más módot?“

„Nem. Könnyebb a' status-börtön őrért megcsalni, mint Roussel kisasszonyt.“

„Ám legyen, ha másként nem lehet! azonban, fogadja kend ezt szivességeért! — 's két Lajos-aranyat nyomott markába. — Madelon anyónak első mozdulata heves kapás volt az arany után; a' második, de természet elleni, a' pénzt nyujtó ifjú kezének visszatolása.

„Hol Josephinám szerencséje forog kérdésben, nem kívánok fáradozásaimért díjt! — zugá hévvel Madelon, de mást látszék gondolni; mert fojtott hangon, mosolygva, még ezt toldá szavaihoz: — „még is csak adja ide! ön gazdag, 's én szegény koldusnő vagyok, ki, ha Isten éltet, önnek lakodalma napján valamit ajándékoz.“ — 'S a' két aranyat zsiros papirosba takargatván, nyert kincsét biztos helyre tevé.

Fridrik haza sietett, nehogy szokott esti óráját elmulassza; a' koldusnő azonban éjfélkor ért haza. Mindkettő meg volt egymással elé-

gedve. Madelon anyó már egy pár hét óta több jeltől tapasztalá, hogy Josephina szomszédját szereti, 's mivel a' st. Marguerite úton egy lélek sem lakott, kinek viszonyait körülményesen ne tudta volna, így Josephinának összekelése Darcyval, legmerészebb reményeit is felül mulá.

Fridriket az örömmek hetedik egébe ragadá azon gondolat, hogy levele kézbe jő, 's tán, feleletet is nyer reá. Madelon anyónak lepletlen valót szólt. Alacson gondolat nem szentségteleníté Josephina iránti tiszta vonzalmát; mert őt a' leánynak anygali ártatlansága bájolá-el, 's érzete nem földi indulat volt: azért is kíváná a' kedvesben csak jövődő nejét látni.

Fridrik 24 éves vala, anyja korán hunyt-el, és szerető atyja az iskoláit végzett ifjút szabad akaratjára engedé. Így hamar tanulá a' világot ismerni, és hajlékony indulata, fogékony beljegye daczára is jámbor ifjú, jó gyermek maradott. Josephina tekintete kifejezhetlen hatást tön szívére. Az ártatlan lény annyira különbözék azon némberektől, kikkel az előtt társalgott, hogy Josephina keblében viszonyszerelmet gerjeszteni, keblének legkiolthatlanabb vágya lön. Nem sokára nem talált más kéjt, mint Josephinát ablakában várni, 's ha a' deli szűz reá mosolygott, lelkesülve esküvé: „ez lesz nóm vagy senki.“

Következő vasárnapon hallatlan ügyességgel játszá Madelon az említett levélkét Josephina kezébe. A' szűz szemérem rózsái korány-fényben virultak ennek arczán; félve tekintett a' titkos kedvesre, 's levelét reszketve rejté keblébe. Roussel kisasszony semmit sem vett észre.

Annyi való, hogy Josephina inkább gyanítá a' levél tartalmát, mint érté; mert Roussel Ilona szorgosan óvakodék a' házasságrul csak szót is ejteni. De ártatlan leányának öröm könnyűk peregtek arczán annak csupa képzetére is, hogy a' kedvessel zavaratlanul napokon át beszélhet. Azért válaszában is csak e' szerencséről volt szó, 's azon langoló vágyról, hogy megtudja, mikor és mi módon lenne az eszközölhető.

Fridrik számtalanszor olvasá-át kedvese levelét. Még mind azt olvasá, ámbár minden betűjét tudta, hol áll, 's még száz évi élet után, sőt mi több, a' túl világban is, el tudta volna tartalmát betúró be-tűre mondani.

Eltökélett szándéka ellenére is félt némiképp' Fridrik atyjával a' házasság felől értekezni; 's már három hét mult-el a' boldog szerelmesek levelezése közben, Darcy ur még sem tudott fíja szándékaról legkissebbet is. Fridrik levelei, ki kedvesét a' világgal, vagy tulajdonképp' az étellel kíváná megismerkedtetni, nagyon terjedelmek voltak. Josephina válaszhai annál kurtábbak maradtak, mivel

csak éjjel írhatott, akkor is vigyázva, nehogy naponként inkább gyengülő néne felébredjen, 's a' gyertyavilágot az előteremben meglássa.

A' szerelem bája 's hatalma csak azért tündérkedék égiebb fényben Josephina körül, hogy pillanatokra feledtesse vele Ilonának mind inkább közelgő vég óráját. Hiába ápolá nénjét gyöngéd szorgalommal, hiába fáradott éjjel nappal körülte; a' halál lassú léptekkel mindig közelebb jött; igaz, nem rémitő alakban, de csak még is halál maradt. Josephina sürgetésére végre orvost hozott Durand apát a' beteghez. Ez vállat vonított, 's nyugalmon kívül semmi egyebet nem rendelve távozik. Josephina erről még azon este értesíté kedvesét, és aggodalma, kinzott lelke, csak közelgő veszteségét rajzoltatá vele. A' szerelemről legkissebb szócska sem jött a' levélbe, 's éppen ez készíteté Fridriket, atyját titkában megbízni. Másnap reggelinél házasságra fordítván a' beszédet, nősülési vágyát jelenté.

„No, 's mért is ne tennéd? — enyelge Darcy ur. — Már szeretnék nagy apó lenni.“

„Igen, de nőmet szeretni is akarom!“

„Olyat is találhatsz. Mi kifogásod lehet p. o. Lüneville barátom leánya ellen? Laura szép, 17 évű, 's osztály része könnyen számítható 50.000 tallerra!“

„Hm, a' jegypénzzel nem sokat gondolok!“

„Mi mennykő, tán azt hiszed, uszom a' kincsekben?“

„Azt ugyan nem, de atyám élhet, 's gond nélkül élhet.“

„Most igen, de bizományi hivatalom nélkül nem igen duskálkodhatnám!“

„Lüneville kisasszony nem kedvemre való; szeretni soha sem tudnám.“

„Ej, próbáld csak, fogadom, nem kapsz kosarat!“

(Folyt. következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Nevezetes földrengés. — Csőtörtőkön, 1531-ki januarius hónap 26-án déleesti 4 órakor egy hatalmas földrengés ingatá-meg Lisabont, melly az országnak más helyein is átvonult; de itt olly irtózatoss zökkenéssel, olly borzasztó erővel, minőre halandók még nem emlékeztek. Ugy tetszett, mintha az ég földre akart volna testvéresedésül hajolni. A' házak hajlongtak, mintha emberi kéz mozgatta volna; a' harangok maguktól egész földrengés alatt folytonosan zugtak; és egy szökőkútból olly vörösen lövelt ég felé a' viz-sugár, mintha vérré változott volna. Némelly hajósok azt is beszélék, hogy egy folyamnak hullámai olly erővel csaptak-ki martjaik felett, hogy fenekét láthaták. Alcanzaras város lakói rémültökben, hogy házaik fejük felett omlandanak össze, őket romjaikba temetők, szabadra futottak. Városón künn a' föld nyílt-meg, olly tömérdek vizet okádva-ki, hogy mindnyájan hab-

sirba vesztéstől féltek; és egy, a' város közelében álló hegy leomolván, annak nagy részét omladványai alá temeté. (Kivonat egy szemtanú irományaiból.)

Szarvasgomba. A' szarvasgombát (Trüffel), mint tudja van, igen bajos megtalálni, mivel nem föld felett terem, mint a' vargánya, hanem föld alatt mint a' burgonya. Nagy ára és kelendősege franciaországban 's más tartományokban is jövedelmes kereskedési cikké teszik e' terméket, és tapasztalt emberek ritkán csalódnak a' helyben, hova keresni indulnak. Esenbecki Nees bizonyos béna gyermekről tesz említést, ki olly biztosan ment a' szarvasgombára, mint legjobb kutya, és élelmét azzal kereskedve keresé. Franciaországban száraz földben terem a' szarvasgomba 's leginkább hegyeken 's erdőkben; legbövebben tenyészik Grenoble, Avignon, Perigneux és Angouleme környékén, mint szintén a' vivriais-i, cevennei 's jurai hegyláncokban. Legkevesettebb a' perigueuxi és angouleme-i; de ritkán tartható tovább 14 napnál. Homokba ásva, hol két három hónapig éláll, legbiztosabban tarthatni. Közönségesen vékony szeletekre aprítva kemenczében megszálltatnak, vagy olajban kisüttetnek és üveg edényekbe rakattatnak. Nyersen soha sem eszik a' szarvasgombát, hanem mint hirtelik, erős szeszes italt készítenek belőle.

Tengeri kigyó. A' drontheimi hirlapban következő cikket közöl bizonyos felvilágosult, hiteles férjfiú a' tengeri kigyó lételéről. Ez évnek nyarán szokatlanul korán lépék-meg kövér heringek partjainkat 's csatornáinkat, melyekből még csak kevés sózatott-be, mert szokatlan kövérségek miatt a' meleg napokban, földmivelésünkre kedvezőkben, tartani őket nem lehetett. A' kutyanapok bekövetkezése óta környékünk némelly helyein a' tengeri kigyó mutatkozik. E' tengeri szörnyek egyike jelenleg a' storfoseni és krovaagi szigetek körül tartozkodik; néhány halászt halálos borzongás lepott-meg, midőn a' tengeri kigyó olly közel tűnt-fel ladikjokhoz, hogy hirtelen nem tudák elhatározni, merre menekedjenek. Igaz, hogy ez irtózatot vendég nem támadámeg őket, de ladikjok után soká úszott, mi miatt többen az erőködés által betegekkel dolgozák magukat. Hiteles férjfiak állítják, hogy e' szörny 6—800 rőf hosszú, sőt tán több is; mert ha feje irányában voltak, farkának végét nem lehetett jól kivenni. Legvastagabb feje megett; ott nagy, kövér ló vastagságával bir; fekete, homályos szemei tányér nagyságúak, de meredtek 's fénytelenek; bőre sima 's homályos színű; orrán vastag sűrű szőr van, mint a' tengeri kutyának, — 2—3 negyed rőf hosszú; nyaka körül is látszik valami mozgékony, a' ló sörényéhez hasonló; száját, — mint közlő ur írja — nem lehetett kivenni, 's még bizonytalan, vajjon ragadozó-e vagy nem. A' tengeri kigyó-leginkább szélcsend alkalmával mutatkozik, alakja 's tekergőzése kigyó idomú. Ez észrevételeket egy hiteles szemtanú közli, ki két fijával egy scheere-hez (kis sziget) evezett, melly mellett a' szörny, mintán sajkájakat hosszash ideig követte, csendesen eluszott.

KÜLÖNFÉLE.

Nevendéki hála. — G. kisasszony 20 év előtt egy orosz nagynak házánál nevelőné levén — így írnak Genfből — a' nevelést végezvén, honába visszatért. Nevendékeinek egyike mult hetekben Genfbe jó férjével, W. herczeggel, 's gyermekeivel, és volt nevelőnéjét meglátogatja. Néhány nap mulva reggelire kéreti a' fiatal herczegnét G. kisasszonyt egy falusi jószágra. Midőn ez kíséretével a' kies vidékre érkezik, W. herczeg fogadja-el, 's üd-

völés után értésére adja, hogy tulajdonában van, és barátait ugyan ott fogadja-el. Jószágát, hol a' kényelem 's csendes élet összesítésére költség nem kiméltetett, azonnal meg kellett néznie.

Kaschemir-völgy. A' Londonban megjelenő „Asiatic-Journal“ hirlapban a' híres Kaschemir-völgynek következő leírását olvassuk. — „A' világszerte híres Kaschemir-völgynek hossza, — mond az utazó, báró Hügel ausztriai természet-búvár — éjszaknyugotról délkeletre nyulva nem több nyolczvan mértföldnél; — szélessége 6—30 mfd. között változik. A' völgy két hegység sor közé szorult, melyeknek ormaik örökös hóval fedvék, 's több csúcsaik rendkívüli magasságban fellegekig meredeznek. A' Tibettel közlekedésre szolgáló torkolatok 13.000 lábnyira fekszenek a' tenger színe felett, Kaschemir városa 6300 lábnyira. A' 36 kerületre osztott völgyben 10 város 's 2200 falu fekszik. Kaschemirnek még 40.000 lakosa van; de a' völgynek 800.000-re menő népessége négy év alatt 200.000-re olvadt. E' szörnyű néptelenedés azonban nem Runjet-sing kemény kormányának tulajdonítható, hanem a' terméketlenségnek, mely a' ris-virágzás idején beköszöntött hirtelen fagynak következménye. Az ennek következtetésében kiűtött epemirigy a' lakosoknak háromnegyedét vagy elragadá, vagy elijeszté. Több falu egészen kipusztult. — Chivar városnak 2.000 háza 's 150 lakosa van. A' schawl-takácsoknak nagyobb része Panjabra és Hindostanba költözött; így hihető, hogy e' fontos kereskedési ág Kaschemirre nézve, hol az élelem sokkal drágább, mint más szomszéd tartományokban, örökre megszűnt. Természet és műveltség sokat tettek e' völgy szépítésére. Az egész egy angol berekhez hasonlít; gazdag gyümölcsfák környezik a' falukat; nyilvános helyein végtelen magas, lombdús platanok 's nyárfák emelkednek, jól művelt rétek által, melyeken Ithelum folyam kigyózik kristály habjaival, választvák-el egymástól. — A' völgynek nevezetességei közé az ivalamuki égő légszesz nemei is tartoznak. Ezeknek szaga sem kénhez sem gyantához nem hasonlít, hanem a' szürke borostyánkő szagához hasonló kellemes illatot terjeszt-el. Illy örök-égő lángocska tiz van, melyek sötét barna kövekből lobognak-ki. A' lángok fölé több templom építettet. E' lángok, ha kioltatnak, maguktól nem gyuladnak-meg, és a' szem azon helyen, honnan ezen égvényes anyag kiömlik, semmi különöst nem lát; a' kőnek színe keménysége 's létrészeiben sem tűnik-fel semmi különbség. Némi csekély víz-mennyiség, mely ezen folytonos égés által nemződik, apró edényekbe gyűjtetik. E' víz, mihielyest elég égő anyag uszkál felületén megsűrűdve, koronként magában meggyulad. — A' viznek íze nem kellemetlen, színe pedig zöldes-fejér. Szomszéd tartományokban semmi nyoma a' vulkánoknak. — A' kaschemiri hajdanaszerű templomokat, melyekben Budha tisztelteték, mind lerontá a' Moslimok hitdűhe, 's most már csak romok. Legjelesebb közülök az islama badi, mely szép idomával görög omladványi tekintetet ad; az épület fekete márvány volt. — Kaschemirben mintegy 25.000 Hindu lakik, kik barnább bőrük által különböznek a' többi lakostól, 's nem Mahomed követői. Ezek ama telepítvénynek maradványai, mely a' Moslimok üldözése által szinte egészen kiirtott belföldi braminok pótlásaul Dekanból szállítottatott ide. — Kaschemir völgyben csekély a' növény-élet. — Viránya Himalaja hegyéhez hasonló. A' legközségesebb fa, a' keleti platan, sem honos éghajlata alatt; mag nem kelki földből, 's a' növényzet oltványok által szaporíttatik. A' narancsfa szintén nem tenyészhetik a' hideg miatt.

Hajdani temetkezés-mód a' franczia udvarnál. — Azon levélben, melyet Casale bibornok, I-ső Ferencz franczia király udvaránál pápai követ, III-ik Pál romai pápához, 1646-ik évben, a' király halála után irt, következő jegyzékei olvashatók az akkori temetkezési szertartásnak. Alig zárta-be szemeit a' király, a' királyi palást vállaira függesztetik, a' kormánybot kezébe 's a' korona fejére tétetik. Igy méltóságának minden jelel ékesítve a' diszágyra jő, mellyen több napig marad. Ez idő alatt, a' főbb udvarnokok ebéd 's reggeli idején, a' legválogatottabb eledelekkel tartozának előtte megjelenni, mint udvari ünnepek alkalmával, 's ugyan azon szertartásokkal és fényvel. Csak ezután öltettek rá a' gyászköntösök, mellyekben St. Denis templomában eltemettetett. Ezután koporsóba tették, most megjelentek a' vigiliákat több napig imádkozó lelkészek is. Azon napon, mellyen eleinek sírboltjába vitetett, két királyi herczeg is — kik halálban megelőzték, 's egyik már 11, másik 2 év óta várározott temetetlen e' pillanatra — eltakarítottatott. (Ruscelli, Lettere di Principi, tomo primo).

EMLEKMONDAS.

Romlottság.

Hol egyszer romlik az erkölcs,
'S a' kor lelke sebes folyamát szétöntve okádja
Hol lebukott a' lelki erő vágyaknak alattok,
Ott elnémul az ész, kényetlen hallgatni a' törvény.
Gyászol az őszi szokás, 's az igazság hangja kitompul,
Sínlik az emberiség, 's ásott sírjába lefordul.

GUZMICS után K. H. K. J.

A' láncz, legyenek bár gyémántokból szemei, még is nyom.

KOTZEBUE után S. KAROLINA.

Gondolatok. — Sokan vannak, kik míg embertársaik javait oltalmazták, ezeket megemésztik, mint a' vakand, melly, midőn a' virág-ágyban lappangó férgeket pusztítja, a' virágokat is kiburja.

A' világtól sokszor ál-utakon is ki lehet csalni a' tiszteletet: de a' lélekismerettől csak megérdemelni.

NAGY GYÖRGY után Csongor N. Enyedről.

Csererejtvény.

- 1) 1. 2. 9. 7. Különfélekből áll
1. 2. 3. 7. Feketébb hollónál.
4. 1. 3. 1. 2. 6. Majd nem minden házban előfordul reggel.
3. 1. Szavakat fűz össze parányi testével.
7. 6. 5. 3. 2. Tulajdona súlyosabb tárgyoknak.
7. 9. 7. 4. 1. Szükséget ez rajzol leghívebben,
3. 5. 6. 1. Csalhatatlan jele üres hasnak;
4. 1. 9. 2. Kicsi madár 's cseveg kellemesen.
7. 3. 2. A' vak ezt nem teszi, nem teheti!
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Mig magyar hon hon lesz, nem felejtí.

Előbbi rejtvény: báj, háj 's a't.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.